

образ подій. Однак такий підхід вимагає відповідальності, балансу та етичності в подачі інформації.

Список використаних джерел:

1. Bleiker, R., & Hutchison, E. (2008). Fear no more: Emotions and world politics. *Review of International Studies*, 34(S1), 115–135. <https://doi.org/10.1017/S0260210508007940>

2. Brader, T. (2006). *Campaigning for hearts and minds: How emotional appeals in political ads work*. University of Chicago Press.

3. Szostek, J. (2022). Information warfare and Russia–Ukraine conflict: Narratives, platforms and audiences. *European Journal of Communication*, 37(3), 311–328. <https://doi.org/10.1177/02673231221094255>

4. Väiliverronen, E., & Hellman, M. (2020). Emotional storytelling in social media: Narratives of authority and authenticity in crisis communication. *Nordicom Review*, 41(Special Issue 2), 65–80. <https://doi.org/10.2478/nor-2020-0036>

**Драмарецька
Лариса Борисівна,**
старший викладач кафедри
мовної підготовки
Національної академії
внутрішніх справ

ЩОДО НАВЧАННЯ УСНОГО ІНОЗЕМНОГО МОВЛЕННЯ

Проблема усного мовлення в процесі навчання іноземної мови посідає ключову позицію, важливість цієї проблеми значно підвищується при навчанні іноземної мови професійного спрямування.

Говоріння є одним з найскладніших видів мовленнєвої діяльності, який забезпечує породження та передачу усного

мовлення, котре стає надважливою частиною вивчення та навчання іноземній мові. Розуміння та аналіз матеріалу і методів цього навчання допомагає викладачеві забезпечувати найкращі умови для організації навчального процесу, формування та розвитку мовленнєвої компетентності в говорінні у студентів немовних спеціальностей. Слід зауважити, що для покращення якості говоріння, його спонтанності, плавності та темпу, студентів необхідно забезпечити мовною, інформаційною і стратегічною підтримкою.

Під *Навчати іноземного мовлення* маємо на увазі навчати студентів відтворювати звуки іноземною; застосовувати правильний наголос в словах, ритміку іноземної мови; обирати відповідні слова та речення згідно оточенню, аудиторії, ситуації та проблеми; дотримуватись логічній та проблемній послідовності; відтворювати мовлення швидко та без непотрібних пауз, тобто *вільно*.

Найкращим для досягнення успішного результату такого навчання є комунікативний підхід, адже студенти навчаються мовленню через *інтеракцію*. Тож, коротко кажучи, викладач має створювати таке навчання, коли студенти мають спілкування як в реальному житті, виконують значимі завдання, що сприяють застосуванню усного мовлення і побудовані на автентичному матеріалі.

До основних видів роботи, які сприяють навчанню та розвитку мовлення можна віднести наступні:

Рольова гра. Студентам пропонується певна ситуація та соціальні ролі в ній. Наприклад: "You are English tourist, you've lost your bag and go to police station and tell an officer what happened last night, and..." Такий вид роботи має певні переваги: мотивує студентів, тому що це – розвага; підвищує самовпевненість студентів, так як у грі студент виконує роль, тож не ототожнюється з персонажем.

Відтворення недостатньої інформації. Приклад роботи в парах. Кожен має часткову інформацію, і, працюючи в парі, студенти мають відтворити повну картину та знайти рішення

проблеми. Така діяльність ефективна в сенсі надання кожному можливості і необхідності розмовляти.

Співбесіда. Студентам пропонується провести співбесіду(опитування) на задані теми з різними людьми. Така практика дає можливість студентам тренуватись в навичках діалогічного мовлення в сфері професійно-орієнтованої іноземної мови, що є корисним в реальному житті, в тому числі в професійній сфері, і допомагає соціалізації студентів.

Доповідь. Студенти отримують завдання опанувати інформацію (з певного джерела чи за певною проблематикою) самостійно і підготувати доповідь для групи. Після презентації інформації в класі доповідач може поставити декілька питань до аудиторії з приводу почутого; кожен зі слухачів може поставити питання до доповідача, чи доповнити інформацію по темі.

Розповідь. Студентам можна запропонувати переказати історію, яку вони почули раніше, або створити свою власну. Розвиває творче мислення; допомагає студентам навчитись розповідати, дотримуючись формату: початок, кульмінація, завершення; описувати, характеризувати персонажі.

Завершення розповіді. Приємна діяльність для всієї групи. Наприклад, викладач починає історію і зупиняється через 4-5 речень. Кожен студент продовжує історію, маючи волю додавати персонажі, події тощо (кількість речень кожного автора визначається заздалегідь).

Дискусія. Після опрацювання мовного та ситуативного матеріалу можна запропонувати дискусію, ціллю якої може бути: дійти висновку, висловити думку щодо певної події, знайти рішення певної суперечливої проблеми. Наприклад, “People learn best when they read vs. People learn best when they travel”. Перед початком дискусії викладач: а) має визначити її ціль, щоб не перетворювати дискусію на сперечання студентів щодо неважливих деталей; б) поділити клас на групи (по бажанню учасників, або на свій розсуд); в) визначити час для

підготовки та виступу кожної групи; г) зазначити умови для визначення переможців. Студенти мають ставити питання, пояснювати думки, висловлювати підтримку/непогодження з певною думкою тощо.

Мозковий штурм. Студенти висловлюють думки на запропоновану тему в рамках визначеного часу. Такий вид роботи корисний для тренування швидкості в напрацюванні та висловлюванні думки. Завдяки тому, що такий вид роботи не містить критики виступів, це дає можливість студентам бути відкритими в своїх висловлюваннях.

Практичні поради викладачам іноземної мови при навчанні усного мовлення можна сформулювати наступним чином:

- надавайте студентам та опрацюуйте з ними лексичний матеріал, необхідний для завдань з розвитку мовлення, заздалегідь;
- надавайте максимум можливостей студентам для усного мовлення, створюючи ситуації, використовуючи автентичний матеріал і професійно-орієнтовані завдання;
- скорочуйте час свого мовлення. Подовжуйте час мовлення студентів;
- намагайтесь залучати всіх студентів до мовної діяльності на кожному занятті;
- під час виконання завдання студентами рухайтесь по аудиторії, підходячи до всіх студентів, аби кожен міг звернутися до вас по допомогу, не привертаючи увагу решти студентів;
- ставте питання, що провокують мовлення, наприклад: "What do you mean? How did you reach that conclusion?"

- не виправляйте помилки промовляння часто, це не має збивати студента з теми;
- визначайте мовні труднощі кожного студента уважно та намагайтесь допомогти їх усуненню особистісними завданнями.
- не скупіться на позитивні коментарії відповідей студентів;
- намагайтесь спілкуватись зі своїми студентами іноземною не тільки на заняттях, але, при нагоді, позааудиторно;

Навчання усному мовленню дуже важлива частина вивчення іноземної мови. Вміння вільно спілкуватись іноземною мовою – запорука успіху не тільки в навчанні, а й в професійній кар'єрі і подальшому житті. Тож викладачі іноземної мови мають приділяти увагу навчанню студентів іноземного мовлення. Запропоновані види роботи та практичні поради в їх організації зроблять студентів активнішими, а процес навчання цікавішим та ефективнішим.

Список використаних джерел:

1. Dialogue teaching. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/ nauka/article/view/12990>
2. Gordyeyeva A. Yo. How to develop oral fluency when teaching English for specific purposes. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог : Вид-во НаУОА, 2021. Вип. 11(79). С. 192–194.
3. Materials and methods in ELT. URL: https://www.academia.edu/27323221/Materials_n_Methods_in_ELT
4. Practical English Language Teaching. URL: <https://pdfcoffee.com/practical-english-language-teaching-pelt-speaking-by-bailey-kathleen-pdf-free.html>